

Protestantse Kerk Classis Fryslân

Kleine Kerstmis

Hoe we als kerken dit jaar Kerstmis kunnen vieren, weet ik nu niet. De maatregelen van de overheid volgen elkaar in snel tempo op. Op het moment dat ik dit schrijf – de zaterdag voor kerst – ziet het ernaar uit dat kerkdiensten enkel digitaal mogelijk zullen zijn.

Maar Kerstmis zit dieper dan wat er kan. Al gelasten we onze fysieke kerstvieringen af; al zijn koren nauwelijks in staat geweest kerstliederen te oefenen; al mogen we hoogstens vier mensen thuis aan de kersttafel ontvangen – het zal evengoed kerstfeest zijn.

Klein kerstfeest zal het zijn. Daarin is Lucas ons voorgegaan. Twee ouders ‘op alle dag’ lopend, die over bergen en door dalen trekken om aan het bevel van de keizer te voldoen. Ver van huis zijn en geen plaats vinden in een herberg.

Een groep herders, buitengesloten in de samenleving van die dagen. ‘Men mag hen niet uit de Torah onderwijzen’, zeiden de theologen. Zij vinden de kribbe met het kind, vertellen dat zij Gods engelen gezien en gehoord hebben, en gaan dan weer huns weegs.

Het was een kleine Kerstmis, ooit. Genoeg voor herders en engelen, genoeg voor Maria, Jozef en het kind. Genoeg voor ons. Laten we onbekommerd en onbevangen de kleine Kerstmis van onze dagen vieren.

Moge licht en lied van engelen ons nabij zijn. Moge evangelie en aanbidding van herders ons bemoedigen. Moge de komst van het kind en de geboorte van kinderlijk geloof, hoop en liefde ons getroost het nieuwe jaar indragen.

Ik wens u een gezegend kerstfeest en folle lok en seine yn it nije jier.

Wim Beekman, classisdominee Fryslân

